

VALTIOLLE HARJOITTELUUN

SISÄLTÖ

VALTIOLLE KANNATTAA TULLA HARJOITTELUUN.....	2
<i>Case Elissa</i>	3
HARJOITTELUPAIKAN HAKEMINEN.....	4
KUN HARJOITTELUPAIKKA ON YARMISTUNUT.....	5
VIRKA- JA TYÖEHDOT.....	6
<i>Case Jari</i>	8
VALTION TOIMINTA PERUSTUU YHTEISIIN ARVOIHIN.	9
VIRKAMIEHEN VELVOLLISUUDET	10
HARJOITTELUN PÄÄTTYESSÄ	11
<i>Case Laura</i>	13

Valtiolle kannattaa tulla harjoitteluun

Harjoittelujakso on opiskelijalle usein ensimmäisiä kosketuksia työelämään. Tämä nettiesite on tarkoitettu opiskelijoille, jotka harkitsevat harjoittelua valtionhallinnossa tai ovat jo harjoittelupaikkaa hakemassa, ja joilla on vielä mielessään harjoittelua koskevia kysymyksiä.

Valtion palveluksessa on noin 124 000 henkilöä. ”Taloja” on noin 150 kappaletta. Haastavaa työtä on tarjolla monilla eri aloilla ja tästä syystä henkilöstöllä onkin varsin kirjava koulutustausta. Valtion töitä tehdään eri puolilla maata ja jopa ulkomailla.

Yhtenä osana valtion henkilöstöä ovat korkeakouluharjoittelijat, joita valtion eri laitoksissa on vuosittain useita satoja. Valtiolla panostetaan harjoitteluun ja pyritään antamaan tulijalle kattava kuva siitä, millaista on työskennellä valtion palveluksessa.

Harjoittelujakso on opiskelijalle tärkeä oppimisprosessi. Työkokemuksen karttuesa voi samalla varmistua omista kiinnostuksen kohteistaan. Parhaassa tapauksessa harjoittelu avaa jopa erinomaisen rekrytointikanavan.

Miksi valtio on hyvä työnantaja? Lisätietoja valtiosta työnantajana sekä valtionhallinnon rakenteesta löydät [Valtion työmarkkinalaitoksen sivuilta](#) ja Valtio – hyvä työnantaja -esitteestä (linkki kuvassa).

Case Elissa, Valtiotieteen ylioppilas, Metsäntutkimuslaitos

Opiskelen Helsingin yliopiston valtiotieteellisessä tiedekunnassa viestintää. Harjoittelupaikkani on Metsäntutkimuslaitoksen viestintäyksikkö, jossa olen nyt neljättä kuukautta harjoittelemassa - tai töissä: sain muutaman kuukauden jatkoajan.

Hain Metsäntutkimuslaitokselle, koska en urbaanina kaupunkilaisena tiennyt metsistä mitään: hyvä kun kuusen männystä erotin. Ajattelin, että jos luonnontieteellisellä alalla pärjää, uskaltaa sen jälkeen hakea töihin mille tahansa "vaikealle" alalle. Myös hakuilmoitus herätti kiinnostukseni, koska siinä lueteltiin kaikkia mahdollisia viestinnän piiriin kuuluvia työtehtäviä. Hakijoilta vaadittavien asioiden lista taas oli huomattavasti lyhyempi, mikä tuntui myönteiseltä. Yliopiston edullinen ruokalakin oli kätevästi pihan toisella puolella, joten loppujen lopuksi edes hakenut muualle.

Olen käytännössä tehnyt tiedottajan töitä: kirjoittanut lehdistötiedotteita, esittekstejä ja sisäisiä viikkotiedotteita sekä vastailut toimittajien "kuka teiltä tulisi uutisstudioon puhumaan kuivuudesta" -puheluihin. Myös tiedotustilaisuuksien ja messujen järjestäminen on tullut tutuksi. Täällä ei ole päästetty harjoittelijoita mitenkään helpolla, mikä on ollut pelkästään hyvä asia - niin on oppinut enemmän.

Opinnoistani on ollut työtehtävien hoitamisessa apua, erityisesti strategista viestintäajattelua painottavista yhteisöviestinnän kursseista. Paksujen, pahojen tenttikirjojen lukemisesta on ollut myös se hyöty, että talon väen kirjoittamista tieteellisistä tutkimusraporteista on näin helpommin löytänyt sen villakoiran ytimen, jonka kertoa eteenpäin lukijoille, joilla ei ole luonnontieteellistä pohjakoulutusta.

Harjoittelupaikan hakeminen

Korkeakoulussa valtion harjoittelupaikoista ilmoitetaan pääosin tiedekuntien, ainelaitosten sekä ura- ja rekrytointipalveluiden välityksellä. Yliopistossa harjoittelun suorittaminen vaihtelee vapaaehtoisesta pakolliseen. Ammattikorkeakoulussa harjoittelu kuuluu useimmiten pakollisena opinto-ohjelmaan ja oppilaitokset järjestävätkin tiedotusta harjoittelua koskien. Mikäli harjoittelu ulkomailla kiinnostaa, kannattaa tutustua CIMOn nettisivuihin.

Etukäteen on tärkeää ottaa selvää harjoitteluun liittyvistä käytännön järjestelyistä, kuten oppilaitoksen tarjoamasta rahoituksesta. Monet harjoittelupaikat vaativat, että oppilaitos vastaa ainakin osittain palkkakustannuksista. On hyvä osata kertoa jo hakemuksessa oman oppilaitoksen tavasta hoitaa käytännön järjestelyitä! (Myös harjoittelusta ansaittavista opintopisteistä kannattaa ottaa selvää etukäteen, jottei yllätyksiä tule itselle enää matkan varrella.)

Hakemuksen täyttämiseen kannattaa panostaa. Oppilaitosten harjoittelusivuilta ja ura- ja rekrytointipalveluista löydät lisätietoja ja vinkkejä hakemuksen ja ansioluettelon laatimiseen sekä haastatteluun valmistautumiseen.

Lisätietoja:

[Aarresaari – Akateemiset rekrytointipalvelut \(sivuilla myös Laadukas harjoittelu –opas\)](#)

[Jobstep.net – Ammattikorkeakoulujen ura- ja rekrytointipalvelut](#)

[CIMO – Kansainvälisen henkilövaihdon keskus](#)

Myös joidenkin valtion virastojen ja laitosten nettisivuilta voi löytää tietoa harjoittelumahdollisuuksista ja hakumenettelyistä. Voit myös tarkistaa ottaako paikka vastaan avoimia hakemuksia.

Kun harjoittelupaikka on varmistunut

Ennen harjoittelun alkua

Harjoittelupaikkaan valitulle henkilölle ilmoitetaan henkilökohtaisesti. Korkeakoulusta ja harjoittelupaikasta riippuu, kuinka tämän jälkeen menetellään. Käytännöt vaihtelevat eri paikkojen välillä, kannattaakin siis toimia omasta oppilaitoksesta saatujen ohjeiden mukaan. Sopimus harjoittelusta tehdään yleensä korkeakoulun ja harjoittelupaikan välillä.

Ennen harjoittelun aloittamista kannattaa selvittää harjoittelun mahdolliset vaikutukset opintotukeen sekä tuloarajoihin. Varmista myös mahdolliset oman oppilaitoksesi erityistoiveet - jotkut edellyttävät esimerkiksi erillistä harjoittelusuunnitelmaa.

Harjoittelupaikan rutiinit selviävät harjoittelun myötä, mutta alkujännitystä voi helpottaa selvittämällä jo etukäteen millaisesta paikasta on kyse, mitä kaikkea siellä tehdään ja mitä omaan työkuvaan sisältyy. Harjoittelupaikkaan on helppo tutustua tarkemmin esimerkiksi nettisivujen avulla sekä lukemalla saatavilla olevia julkaisuja.

Harjoittelu sujuu yhteisellä

Harjoittelupaikan vastuulla on osoittaa harjoittelijalle oma ohjaaja. Ohjaaja on usein se, jonka tehtävänä on perehdyttää harjoittelija talon tapoihin, työhön ja työkuvaan sekä esitellä harjoittelija työtovereille. Ohjaaja ei luonnollisestikaan ole koko ajan paikalla, joten myös työtoverit voivat perehdyttää työhön sekä auttaa hankalissa tilanteissa.

Harjoittelijan kannattaa selvittää itselleen talon tavat perehdyttää uudet ihmiset työhön. Tällöin tietää mitä kysyä, keneltä kysyä ja mitä perehdytykseltä voi vaatia. Harjoittelijalla on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin muillakin työntekijöillä.

Aktiivisuus ja oma-aloitteisuus auttavat työhön oppimisessa. Niitä ei voi liiaksi korostaa. Ohjaajan kanssa voi esimerkiksi sopia säännöllisistä tapaamisista, jotka toimivat osana perehdytystä. Kysyminen on tärkeää ja epäselvät asiat kannattaa selvittää heti, jotta helpommin välttyy virheilä. On kuitenkin hyvä muistaa, että virheitä sattuu kaikille eikä niitä turhaan tarvitse peitellä tai pelätä; harjoittelija vasta harjoittelee työelämän taitoja, jolloin oppiminen tapahtuu toisinaan yrityksen ja erehtymisen kautta.

Siirtyminen opiskelusta työelämään saattaa olla melkoinen muutos. Kannattaakin hakeutua omaehtoisesti tilanteisiin, joissa joutuu esimerkiksi toimimaan ryhmässä tai ratkomaan ongelmia. Harjoittelijana on oivallinen tilaisuus tarkkailla työympäristöä, samalla syntyy kuva siitä, kuinka harjoittelupaikassa toimitaan. Vastuullisuus ja avoimuus auttavat; töihin on hyvä tarttua heti ja epäselvissä tilanteissa ja asioissa kannattaa kysyä rohkeasti neuvoa.

Virka- ja työehdot

Harjoittelija on määräaikaisessa palvelussuhteessa harjoittelupaikkaan. Palvelussuhteen laji on yleensä virkasuhde, mikä on valtionhallinnossa pääasiallinen palvelussuhteen laji.

Alla on mainittu tärkeimmät Sinua koskevat ehdot pähkinänkuoressa. Harjoittelupaikan hallintoyksikkö ja korkeakoulun harjoitteluvastaava neuvovat tarvittaessa yksityiskohdissa.

Valtion 124 000 työntekijästä on virkasuhteessa 103 000 ja työsopimussuhteessa 20 100 henkilöä.

Lisää perustietoja valtion henkilöstöstä

TASKUTILASTOSSA

VALTIOLLA ON KOLME TYÖAIKAMUOTOA:

- 1) virastotyö
- 2) viikkotyö
- 3) jaksotyö

Virastoissa voi olla myös muita erityistarpeisiin suunniteltuja työaikajärjestelyjä. Valtion henkilöstöön sovelletaan yleensä työaikalakia.

Työaika

Harjoittelijoilla työaikamuoto on yleensä virastotyö, jota sovelletaan asiantuntija- ja hallintotehtävissä. Virastotyössä työaika on 7 tuntia 15 minuuttia vuorokaudessa ja 36 tuntia 15 minuuttia viikossa. Ruokatunti ei sisälly työaikaan. Työaika on useimmiten sijoitettu viraston aukioloaikaa vastaavasti eli maanantaista perjantaihin 8.00 – 16.15. Laajasti käytössä olevat liukuvan työajan järjestelmät kuitenkin lisäävät joustoa.

Palkka

Yliopistot tukevat harjoittelua osittain omilla budjettivaroillaan. Tuen määrä vaihtelee yliopistoittain ja vuosittain. Myös harjoittelupaikan odotetaan osallistuvan palkkakustannuksiin.

Ammattikorkeakouluharjoittelijan palkasta vastaa useimmiten harjoittelupaikka.

Käytännön palkanmaksusta huolehtii harjoittelupaikka, jonne verokortti on toimitettava mieluiten jo ensimmäisenä harjoittelupäivänä.

Lomat

Alle vuoden kestäneissä palvelussuhteissa lomaa ansaitaan kaksi päivää kuukaudessa.

Poissaolot

Poissaoloajan palkanmaksun perustana on todistetusta sairaudesta aiheutuva työkyvyttömyys. Täysi palkkaus maksetaan kalenterivuoden ajalta enintään 60 sairauspäivältä. Määräaikaisessa palvelussuhteessa olevalla on kuitenkin palvelussuhteen ensimmäisen kuukauden aikana rajoitettu oikeus palkalliseen sairauslomaan.

Sairastumisesta aiheutuvista poissaoloista on ilmoitettava välittömästi työpaikalle. Lääkärintodistus on toimitettava, jos sairauspoissaolo jatkuu yli kolme vuorokautta. Erityisestä syystä lääkärintodistus voidaan pyytää toimittamaan lyhyemmistäkin sairausjaksoista.

Valtion henkilöstön oikeusasemasta säädetään virkamiesten osalta valtion virkamieslaissa ja -asetuksessa ja työsopimussuhteessa olevien osalta työsopimuslaissa.

Virkaehtosopimuslaissa säädetään virkasuhteen ja työehtosopimuslaissa työsuhteen ehtojen sääntelyjärjestelmästä. Palvelussuhteen ehdoista sovitaan virka- ja työehtosopimuksin.

LISÄÄ VES - JA TES -TIETOA

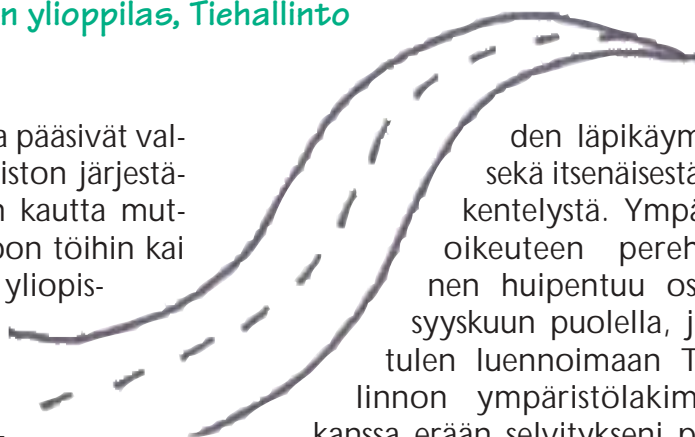
Case Jari, Oikeustieteen ylioppilas, Tiehallinto

Monet tutuistani hakivat ja pääsivät valtiolle harjoittelijaksi yliopiston järjestämien harjoittelupaikkojen kautta mutta itse päädyin Tiehallintoon töihin kai hieman poikkeuksellisesti yliopiston ulkopuolisen, avoimen haun kautta.

Olen opiskellut 5 vuotta Turun yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa ja opintojen loppusuoralla kiinnostukseni on kohdistunut ympäristöoikeuden alueelle. Erityisesti ympäristöoikeuden opiskelu Englannissa vaihto-opiskelijana antoi mielenkiintoisia näkökulmia oikeudenaan ja varmisti halukkuuteni toimia tavalla tai toisella ympäristöoikeuden parissa tulevaisuudessa.

Oli siten tavallaan itsestänselvyys, että hain avoimena ollutta lakimiesharjoittelijan paikkaa Tiehallinnon asiantuntijapalveluissa, kun työtehtävän kuvauksen mukaan kyseessä oli ympäristölakimiehen toimi loppuvaiheen opiskelijalle. Olin aikaisemmin työskennellyt verohallinnon puolella noin vuoden verran ja työnantajakuva valtiosta oli muutenkin kaikin puolin positiivinen.

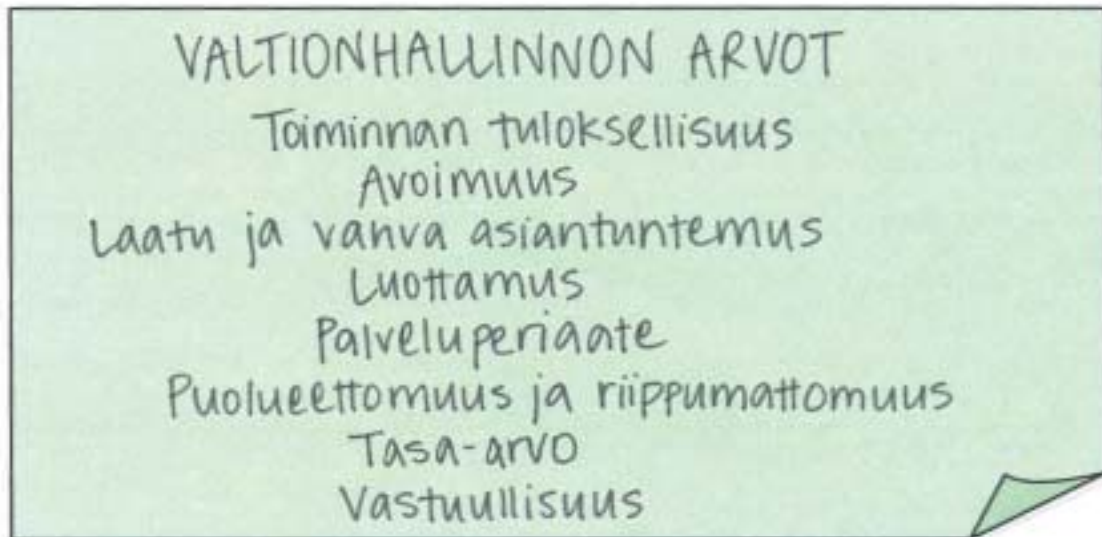
Työtehtäväni ovat kesän aikana koostuneet monipuolisista oikeudellisista selvitystehtävistä, muistioiden laadinnasta sekä lakimiesten avustamisesta ympäristöoikeudellisissa asioissa. Käytännössä työpäiväni saattaa koostua tiimipalaverista, muiden lakimiesten kanssa asioi-

den läpikäymisestä sekä itsenäisestä työskentelystä. Ympäristöoikeuteen perehtymisen huipentuu osaltani syyskuun puolella, jolloin tulen luennoimaan Tiehallinnon ympäristölakimiehen kanssa erään selvitykseni pohjalta Maanhankintapäivillä Tallinnassa. Käytännössä työtehtävät ovat vaatineet perehtymistä monipuolisesti useisiin ympäristösäädöksiin mm. maantielainsäädäntöön, maankäyttö- ja rakennuslainsäädäntöön, kiinteistölainsäädäntöön, jäte-, lunastus-, ympäristönsuojelu- sekä ympäristövahinkolainsäädäntöön.

Olen päässyt seuraamaan myös sivusta, millä tavalla lakimiehet prosessaavat mm. maa-oikeudessa, korkeimmassa oikeudessa sekä korkeimmassa hallinto-oikeudessa. Erityisen haastavaksi tehtävän tekee kuitenkin se, että lakimiehen tulee Tiehallinnossa pystyä ymmärtämään mm. diplomi-insinöörien ja arkkitehtien ajatusmaailmaa, jotta tehtävät pystyy täyttämään huolellisesti ja oikein. Tiehallinnon ympäristölakimiehet joutuvat työnsä vuoksi olemaan yhteydessä myös muihin pohjoismaisiin virkaveljiinsä ja perehtymään ulkomaiseen lainsäädäntöön, joten työssä on myös kansainvälinen aspekti mukana. Tutkielmaani olen kirjoittamassa Suomen ja EU:n jätelainsäädännön pohjalta ja Tiehallinnon työtehtävät ovat tukeneet tältä osin opiskeluanikin hyvin.

Valtion toiminta perustuu yhteisiin arvoihin

Valtionhallinnon arvot rakentuvat demokraattisen oikeusvaltion ja pohjoismaisen hyvinvointiyhteiskunnan arvopohjalle kansainvälistyvässä ympäristössä. Valtionhallinnon yhteinen arvoperusta on määritelty valtioneuvoston vuonna 2001 tekemässä periaatepäätöksessä, jonka mukaan valtionhallinnon toiminta on arvolähtöistä ja eettisesti korkeatasoista. Valtion henkilöstöpolitiikan yhtenä tavoitteena on valtion yhteisen arvoperustan ja yhteisen toimintakulttuurin vahvistaminen ja hyödyntäminen.

Tämän saavuttamiseksi on tärkeää, että koko henkilöstö omaksuu valtionhallinnon arvopohjan ja toiminnan korkean eettisen tason osaksi jokapäiväistä toimintaa. Arvojen tunnustaminen ja niiden sisällön ymmärtäminen ovat hyvän hallintotavan ja viranomaistoiminnan edellytyksiä.

Lisätietoa [Arvot Arjessa – Virkamiehen Etiikka](#) -julkaisusta

Virkamiehen velvollisuudet

Virkamies...

- tekee työnsä asianmukaisesti ja viivytyksettä
- noudattaa työnjohto- ja valvontamääräyksiä
- käyttäytyy asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla
- ei vaadi, hyväksy tai ota vastaan taloudellista tai muuta etua, jos se voi heikentää luottamusta virkamieheen tai siihen viranomaiseen, jossa hän työskentelee
- ei paljasta asiakirjan salassa pidettävää sisältöä eikä mitään viranomaisen palveluksessa tietoonsa saamaa seikkaa, josta on lailla säädetty vaitiolovelvollisuus
- ei toimi valtion henkilöstöjärjestössä tai -yhdistyksessä sellaisessa asemassa, että toimiminen on ristiriidassa virkatehtävien kanssa, jos tehtäviin kuuluu edustaa valtiota työnantajana
- tekee ilmoituksen työnantajalle a) jos hän haluaa harjoittaa sivutointa vapaa-aikanaan; b) hakee sivutoimen harjoittamiseen lupaa työnantajalta, jos sivutoimi vaatisi työajan käyttämistä
- antaa työnantajalle pyynnöstä tietoja, jotka koskevat hänen tehtäviensä hoitamisen terveydellisiä edellytyksiä
- osallistuu työnantajan määräyksestä terveydentilansa toteamista varten tehtäviin tarkastuksiin ja tutkimuksiin, kun se on tarpeen tehtävän hoitamisen edellytysten selvittämiseksi.

Harjoittelun päättyessä

Harjoittelun päättyttyä on tärkeää muistaa pyytää työtodistus. Jos haluaa todistukseen arvostelun omasta työsuorituksestaan, on siitä yleensä syytä mainita erikseen. On hyvä, jos todistuksesta tulee mahdollisimman monipuolinen. Harjoittelun aikaisia kokemuksia voi mahdollisuuksien mukaan käydä läpi ohjaajan kanssa vielä harjoittelun jälkeen, esimerkiksi työtodistusta kirjoitettaessa.

Harjoittelun ollessa osa opintoja oppilaitos yleensä vaatii, että opiskelija kirjoittaa harjoittelun jälkeen loppuraportin, jossa tarkastellaan omaa kehitystä ja harjoittelulle asetettujen tavoitteiden toteutumista. Ohjeet raportin kirjoittamiseksi saa omasta oppilaitoksesta. Raporttia kirjoitettaessa on hyvä muistaa, että siitä tulee olla hyötyä myös opiskelijalle itselleen. Raporttia ei kannata kirjoittaa pelkäsi selonteoksi omalle oppilaitokselle. Ennen loppuraportin kirjoittamista olisi hyvä pohtia yhdessä harjoittelun ohjaajan kanssa harjoittelujaksoa sekä sen antia, harjoittelun aikaisia kokemuksia ja sitä, millainen oppimisprosessi harjoittelu on kaiken kaikkiaan ollut.

Loppuraportin kirjoittamista kannattaa pohtia jo harjoittelun aikana. Kokemuksia on hyödyllistä kirjata muistiin, jos se vain on mahdollista. Tarkoitus on antaa eheä kuva harjoittelusta kokonaisuutena. Oman kehityksen ja oppimisen säännöllinen seuraaminen sekä tavoitteiden asettaminen on hedelmällistä myös harjoittelijalle itselleen. Myös harjoittelupaikka voi olla kiinnostunut loppuraportista ja Valtion työmarkkinalaitos tutustuu erittäin mielellään harjoittelijoiden kokemuksiin ja raportteihin (henkilostoosasto@vm.fi).

Harjoittelusta kipinä lopputyöhön

Harjoittelusta on mahdollista löytää aineistoa lopputyöhön. Harjoittelu voi myös sytyttää kipinän lopputyöhön, vaikka aiheesta ei olisi aavistustakaan ennen harjoittelun alkua.

Jos harjoittelusta on apua lopputyön tekemisessä, kannattaa asiasta keskustella sekä oman oppilaitoksensa lopputyöstä vastaavan henkilön että harjoittelun ohjaajan kanssa. On hyvä pohtia, kuinka harjoittelusta saatava tieto tukee lopputyön tekoa. Kannattaa myös selvittää millaista tietoa harjoittelupaikasta on saatavilla ja onko harjoittelupaikkaan liittyen jo olemassa lopputöitä. Harjoittelupaikassa ohjaajaa voi pyytää auttamaan avoimien kysymysten selvittämisessä ja jos mahdollista, hän voi toimia harjoitteluviraston yhteyshenkilönä.

Valtiolle töihin?

Harjoittelu on usein mainio tilaisuus saada niin sanotusti jalka oven väliin. Useat harjoittelijat ovat työllistyneet entiseen harjoittelupaikkaansa.

Harjoittelussa oppimisen ohella myös verkostoituminen on tärkeää ja voi auttaa työllistymään valtionhallintoon tulevaisuudessa. Harjoittelun aikana kannattaa etsiä ja luoda kontakteja työpaikalla ja työympäristössä tavattuihin ihmisiin sekä mahdollisesti myös yhteistyökumppaneihin. Kokoukset sekä muut tilaisuudet ovat oivallinen tapa luoda kontakteja ja niihin kannattaa mahdollisuuksien mukaan osallistua. Myös esimieheltä voi kysellä organisaation sekä sen lähiympäristön tarjoamista mahdollisuuksista. Hankittuja kokemuksia kannattaa hyödyntää tulevaisuuden suunnittelussa.

Case Laura, VTM, Valtion työmarkkinalaitos

Valmistuin Helsingin yliopistosta valtiotieteiden maisteriksi syksyllä 2004 ja työskentelin tällä hetkellä Valtion työmarkkinalaitoksessa. Työharjoitteluni tein kesällä 2004 ulkoasiainministeriössä henkilöstösuunnitteluosastossa.

Luin pääaineena valtio-oppia hallinto-opin linjalla ja suuntauduin syventävissä opinnoissa henkilöstöhallintoon ja julkiseen johtamiseen. Jo opintojeni alkuvaiheessa ajatukseni oli päästä työskentelemään valtion keskushallinnossa, kenties ministeriössä. Ulkoasiainministeriö vaikutti mielenkiintoiselta monialaisuutensa ja erilaisen henkilöstöhallintonsa kannalta (suuri ulkomailla työskentelevien asiantuntijoiden ja tukihenkilöiden määrä). Harjoittelupaikkani sain olemalla yhteydessä suoraan henkilöstösuunnitteluosastoon. Harjoittelupaikkoja kannattaakin rohkeasti kysellä, sillä moni ottaa mielellään töihin harjoittelijan, jolla on harjoitteluapuraha valmiina, vaikka paikkaa ei aktiivisesti markkinoidakaan.

Harjoittelun myötä opin ymmärtämään ministeriön ja koko valtioneuvoston toimintaa. Harjoittelussa huomasin myös sen, että luennoilla tai kurssikirjoissa puhutaan minimaalisen vähän siitä käytännön työstä, jota ministeriössä tehdään. Vaikka harjoittelun aikaiset tehtävät olivatkin avustavia ja valmistelevia, varmistui näkemys siitä, että ulkoasiainministeriössä valmistellaan tärkeitä Suomen ja suomalaisten etuihin liittyviä asioita. Usein monimutkaiset ja byrokraattiselta tuntuvat menettelytavat saavat oikeutuksensa kun ymmärtää, miten tärkeistä ja merkittävistä asioista on kysymys. Toki parannettavaakin varmasti löytyy.

Harjoittelun jälkeen työskentelin hetken vanhassa työpaikassani yksityisellä sektorilla, mutta graduyhteistyön kautta päädyin melko pian valtiovarainministeriöön. Harjoitteluni oli hyödyllinen ensikosketus julkisen hallinnon henkilöstöhallintoon ja toimintatapoihin. Vaikka nykyisessä työssäni asiat ovat erilaisia ja eritasoisia, sai harjoittelusta hyvät perustat sille, miten asioita hoidetaan ja ketkä niitä tekevät. Hallitusneuvoksien ja hallitussihteerien toimenkuvatkin saivat jo uudenlaisen merkityksen kun olin niitä jo muutaman kerran ihmetellyt.

Jotta harjoittelusta jäisi käteen muuta kuin kiva merkintä ansioluetteloon, kannattaa olla aktiivinen. Mikäli tuntuu, ettei töitä ole tarpeeksi ja kellokortin miinussaldot näyttävät huolestuttavilta, kannattaa tehtäviä kysyä itse ja tehdä selväksi, että on tullut harjoitteluun tutustumaan töihin, eikä vain kahvin keittoon. Harjoittelusta saa paljon enemmän irti kun on aktiivinen ja kiinnostunut - sellaisia ihmisiä tarvitaan jokaiselle työpaikalle.

Harjoittelu ajalta kertyy myös arvokkaita kontakteja ja tuttavuuksia. Ne kannattaa pitää mielessä seuraavia työmahdollisuuksia etsiessä. Mikäli harjoittelupaikka kiinnostaa jatkossakin työnantajana, kannattaa se rohkeasti ilmaista jo harjoittelun aikana.

Tämän esitteen ovat sinulle laatineet
valtiovarainministeriössä kesällä 2006
harjoittelussa olleet opiskelijat:

Mirkka, oikeustieteen yo

Jenni, viestinnän opiskelija

Timo, valtiotieteen kandidaatti

Esitteen kuvitti

Pauliina, HSO-tradenomiopiskelija

Taitto: Hanna Darboe

Valtiovarainministeriö
Henkilöstöosasto/
Valtion työmarkkinalaitos

henkilostoosasto@vm.fi

Lokakuu 2006